

פרשת אמור

מעומר שעורים לעומר חיטים - מפסח לשבועות

בימים אלה בהם ארובות השמים נפתחים, מורידים הם שפע של קדושה וטהרה, וצריך לנצל את הזמן היקר להטהר ולהתקדש לקראת היום הגדול של "מתן תורה".

"וספרתם לכם" - לכם, לעצמכם. כל אחד צריך לספור ספירת העומר לעצמו - כפי מה שהוא, "אחד היה אברהם", עיקר התקרבותו של אברהם אבינו לבורא עולם היתה כיון שחשב תמיד שהוא רק אחד בעולם ולא הסתכל על שום מונע ומעכב, ולכן נאמר "לכם" - כל אחד והספירה שלו בחיים, מה שנכון ומתאים בשבילו, לא תמיד מתאים ונכון בשבילי.

"המתנה". בחיים יש "המתן", לא תמיד אפשר לקבל הכל מיד. כדי לקבל מתנות מהקדוש ברוך הוא צריך להכין כלים, וכלים מכינים על ידי כיסופים והשתוקקות והרבה תפילות, ורק כך מגיעים לדבקות בה'. יעקב אבינו חיכה 7 שנים ללא ועבד 7 שנים לרחל כי הוא ידע כמה צריך לעבוד כדי להיות ראוי להקים בית של תורה וקדושה, בית שממנו עתיד לקום עם שלם. סופרים 49 ימים וביום ה 50 - מקבלים את התורה - אומרים לנו "המתן".

"אהבת ישראל". ידוע שלכל יהודי יש את בספר התורה, ואם נפסול יהודי אחד בלבד, נפסיד את אחת ואז הספר כולו יהיה פסול ח"ו, ואיך נוכל לקבל כך את התורה בכך השבועות?! השמחה הכי גדולה היא שמחה של "בין אדם לחבירו", כשאדם מחפש את הנקודה האלוקית שנמצאת בכל אחד, הוא מתקרב אל הבורא והוא נמצא כל הזמן בתוך "הטוב".

"תקוה והתחזקות". רבי עקיבא התחיל ללמוד בגיל 40 ובגיל 64 התחיל שוב לאחר שאלפי תלמידיו מתו והוא נשאר עם חמשה תלמידים בלבד.

להתחיל מחדש - אף פעם לא מאוחר מדי. גם באופן הספירה יש חיזוק. היה הגיוני לספור הפוך - ביום הראשון 49 ימים והולכים ופוחתים כך שביום האחרון היינו סופרים רק יום אחד שנותר עד קבלת התורה, אך עלינו לראות את ה"יש" ולא את ה"אין" - לראות מה עשינו ולא מה שנשאר לעשות.

המספר הולך וגדל מעיד על ההשתוקקות שלנו שהולכת וגדלה כמו בהדלקת נרות חנוכה.

"היום יום". היום הוא יום וחובה לנצלו עד תום ואין רשות לדחות את היום ליום שלמחרת. אדם נוטה לדחות עבודת ה' מהיום למחר כיון שמדמה לעצמו שהיום הנוכחי אינו מסוגל לעבודת הבורא מרוב עיכוביו, טרדותיו שיש לו בזה היום, וכך עלול הוא לאבד חלילה ימים רבים ויקרים. מצות ספירת העומר מחדדת את הידיעה שכל יום ויום מנוי וספור הוא וצריך למלא בו את חובת היום, לחדור את המחיצה ולהגיע אל הטוב - "היום הזה אנכי מצווך", "אשר אנכי מצווך היום", "היום אם בקולו תשמעו". כל אלו מרמזין לו לאדם שמול עיניו ומחשבתו צריך להיות מיוצג רק "אותו היום", זה היום שעומד בו בדוקא ולא יום המחרת.

"ספירת העומר של החיים". כל חיינו הם ספירת העומר - מעומר שעורים - מאכל בהמה לעומר חיטים - מאכל אדם, עבודת חיים שאינה נגמרת, עבודה של זיכור והתקדשות. העולם הזה הוא פרודור שמולך לטרקלין, אוי לאדם שאינו מכיר את הטרקלין ואינו יודע מה עושים במסדרון וכל חייו עוברים עליו בשממון, גם אם מיום אחד של הספירה ליום הבא הכל נעלם, הרי אותם רגעים את שבהם זכינו להרגיש את הזיכור נחשבים ונזקפים לזכותינו לנצח נצחים.

"אילו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה, דיינו". כשעומדים באחדות ובהבת חברים זו בחינה

פרשת אמור

של קבלת התורה, ודיינו רק לעמוד לפני הר סיני כאיש אחד בלב אחד, וממילא כבר נזכה לקבל את התורה בשלימות.

מקור: הרב יוסף זילברפרב שליט"א